

Konoplan

induplati

glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXXV.

JUNIJ 1987

Petek, 8. maj 1987. Pet minut pred 14.00 pred vratarnico v Jaršah...

Ekonomsko in zakonsko vrednotenje inovacijskega dohodka

Statistično gledano spada Jugoslavija med države z zelo nizkim odstotkom prijav inovativnega dela v OZD. Vzrokov za to je veliko. Glavni pa so:

- družba (predpisi) ne podpira inovacij,
- vrednotenje inventivnih nalog ni urejeno,
- nagrade gredo največkrat v breme osebnih dohodkov.

V zadnjem času pa so družbeni dogovori in zakoni na široko odprli vrata inovativni dejavnosti. Če hočemo ujeti zadnji vlak tehnološkega razvoja, je to nujno. 30. čl. Zakona o združenem delu pravi o finančnem vrednotenju inventivnega dela takole: delavcu, ki prispeva k povečanju dohodka tozda, pripada denarna nagrada, če predlaga inovacijo kot razvijalec, konstruktor ali tehnolog in denarno nadomestilo, če doseže inovacijo pri delu, ki ne spada v okvir njegovih delovnih opravil.

Zakon o tehničnih izboljšavah pravi: vsaka OZD mora imeti svoj splošni akt, kjer naj bodo opisana točna merila (način, višina, trajanje) inovacije, katerega sprejme z referendumom.

Zakon o ugotavljanju dohodka v DO pa pravi, da lahko prikažemo tudi inovativni prihodek.

Izredno zanimivo je to, da obratni sistem moderne DO vsebuje tudi pokazatelje inovacijskega dohodka, katerega finančna služba vrednoti oziroma vodi na svojem kontu. Ta inovacijski dohodek zakonsko ni obdavčen, kar kaže na

naklonjenost zakonov inovacijski dejavnosti. Omembe vredno je, da naj knjigovodstvo vodi patente, licence, inovacije itd. na posebnih kontih za evidentiranje inovacij. Taki konti so npr.:

- sredstva za vlaganje,
- izdatki za znanstvena raziskovanja,
- avtorski honorarji,
- nagrade,
- inovacijski dohodek
- stroški strokovnega izobraževanja,
- materialni stroški za uvajanje nove proizvodnje.

Inovacijski dohodek se ugotavlja tromesečno in se uporablja za določene namene:

- a) posebna nadomestila,
- b) čisti dohodek: poseben sklad, poslovni sklad, drugi nameni.

Inovacijsko gibanje pri nas je sicer skromno, saj je bil pri SDK lansko leto prijavljen inovacijski dohodek v višini 10 milijard ND za SRS. Vidi pa se, da je ta dohodek vedno bolj vrednoten kot proizvodni plan, inovacijski dohodek pa je prikazan kot prihodek v DO. Inovacijski kazalci lahko torej bistveno vplivajo na prikaz celotnega dohodka v DO.

Lep primer nam kažeta dve organizaciji — LEK in IBI, kjer tretjino celotne organizacije prinaša inovacijski prihodek.

Povzetek s predavanja DITTI v Domžalah, 22. maja 1987
Anton Videnšek

Malice po pravilniku obvezne

Člani komisije za osebne dohodke DSSS so pred kratkim na svoji seji obravnavali zahtevo delavke, v kateri navaja, naj ji delovna organizacija izplača denarno nadomestilo, ker iz zdravstvenih razlogov ne koristi toplih ali hladnih obrokov v naši menzi.

Ker je delavcev oziroma delavk, ki iz različnih razlogov ne želijo malicati, v naši delovni organizaciji kar nekaj, objavljamo mnenje kadrovsko-spolnega sektorja k navedeni vlogi.

»Prehrano med delom v vseh TOZD in DSSS urejajo pravilniki o urejanju določenih stroškov in izdatkov za prehrano. Po 53. členu pravilnika velja za družbeno organizirano prehrano med delom prehrana delavcev med delom v lastnem obratu družbene prehrane in preskrba z gotovimi jedili ali proizvodi za prehrano, če je izdajanje obrokov organizirano neposredno.

Poleg vsakodnevne tople ali hladne malice je v delovni organizaciji omogočeno delavcem, ki iz zdravstvenih razlogov ne malicajo, da mesečno dobijo v tozdu Restavracija odgovarjajočo količino prehrabnih artiklov. Tako je za tiste delavce, ki iz zdravstvenih ali drugih razlogov ne uživajo tople oziroma hladne malice v našem obratu družbene prehrane, kakršnakoli vloga za denarna nadomestila neutemeljena.«

Tri minute do 14. ure! — Le kam se nam tako mudi?

Ura je 14.00! — Vsi ne moremo naenkrat skozi vrata, pa če bi še tako radi

Švedski monter v predilnici

Ib Hansen, prosim, da se nam predstavíš in poveš, od kje prihajaš!

Po poklicu sem strojni tehnik, star sem 50 let. Prihajam iz švedskega mesta Norrköping, ki je 170 km severno od Stockholma. Je peto največje mesto na Švedskem in šteje 120.000 prebivalcev. Najmočnejše je razvita papirna industrija, poleg nje pa je vidneje prisotna še elektronska.

Kje si zaposlen in kakšno delo opravljaš?

Zaposlen sem v firmi AB Karbeslag, ki izdeluje mikalne obloge. Po naročilu pa te tudi zamenjamo. V naši firmi je zaposlenih 80 ljudi. Večina jih dela v tovarni. Kot zanimivost naj povem, da so v Karbeslagu zaposleni tudi trije Jugoslovani, trije pa smo predvideni za montažo oziroma menjavanje oblog.

Koliko časa že opravljaš delo?

Na montaže hodim 3 leta.

Kako pa domači gledajo na tvoja pogosta potovanja?

Domači so se že navadili na to, vendar vedno težko pričakujejo mojo vrnitev.

Ib, povej zakaj si prišel v Industrijo in kakšno delo opravljaš tu?

V Slovenijo oziroma Industrijo sem prišel zato, da bi po dogovoru AB Karbeslaga in vaše firme zamenjal izrabljene mikalne obloge na obeh mikalnikih. Kolikor vem, ste obloge na Tematexu zamenjali le delno pred 8 leti. Oktirjev mikalnik pa obratuje z istimi oblogami že od samega začetka. Praviš, da že 15 let. To je izredno dolga obratovalna doba, ki dokazuje, da ste s stroji pazljivo in gospodarno ravnali. Za informacijo naj povem, da v drugih tovarnah, kjer predelujejo podobna sintetična vlakna, menjajo obloge po 5–6 letih, odvisno od zelene kvalitete. Vsekakor pa vam priporočam, da bi v bodoče poskušali v krajšem času menjati te obloge. S tem boste veliko pridobili na kvaliteti — gledano dolgoročno.

Kaj pa potem, ko bodo mikalniki previti?

Potem bom odpravil napake oziroma popravil nastavitve, če se bo pokazalo, da je to potrebno. Sam lahko v tem kratkem času, ki mi bo ostal, ugotovim le optimalno kvaliteto in produkcijo. Iskane maksimalne kvalitete in produkcije pa terja daljši čas in je stvar vaših tehnologov.

Kdaj boš končal in odpotoval domov?

Moje bivanje tu je bilo planirano do 19. junija. Ker pa delo tepeka tekoče, bom verjetno odšel nekaj dni prej.

Kaj misliš o opremljenosti naše tovarne?

O tovarni kot celoti ne morem govoriti, ker v drugih oddelkih še

nisem bil. Za predilnico pa lahko povem, da resnično potrebuje modernejši strojni park, če boste hoteli obdržati korak s časom. Pa še nekaj; bil sem zelo presenečen ob pogledu na zabojo z orodjem, ki ga ima glavni mehanik Drago. Njegovo orodje je resnično revno. Mislim, da bi morali svoje mehanike bolje opremiti.

Kaj lahko poveš o načinu dela in življenja v naši tovarni?

Mislim, da se delo v tekstilnih tovarnah razlikuje le po tehnologijah. Na primer: pri nas na Švedskem je v večini tovarn delavcem olajšano marsikatero enolično in utrujajoče delo, to opravljajo modernejši stroji. Tu pri vas je še dosti utrujajočega dela. V tovarni pogrešam umivalnice s tuši, kjer bi se delavci lahko tuširali. Drugače se mi zdi, da kar dobro skrbite za delavčevo počutje na delu.

Verjetno si prepotoval veliko držav!

Da, bil sem skoraj po vsem svetu, vendar ne s Karbeslagom. Prej sem bil zaposlen 26 let v drugi firmi, s katero sem tudi hodil na montaže v tujino. S sedanjo firmo sem prepotoval vse Skandinavske dežele. Jugoslavija je torej prva izven Skandinavije, ki sem jo obiskal prek firme Karbeslag.

Kakšni so vtisi iz bivanja v Sloveniji?

Slovenija je lepa dežela. Preden sem odšel v Slovenijo, sem doma dobil napačne informacije o Jugoslaviji od vaših delavcev na Švedskem. Ko sem prihajal v Slovenijo, si nisem mislil, da bom prišel v tako urejeno in z narodnimi lepotami obdarjeno deželo.

Ali si že obiskal kakšen turistični kraj pri nas?

Švedski monter IB HANSEN pri navijanju nove obloge na mikalni stroj. ...do oblikovanja in konfekcioniranja oblačil.

Obiskal sem Postojnsko jamo, tehnični muzej v Logatcu in Ljubljano. Nameravam pa obiskati še Portorož in Bled. Zelo sem navdušen nad temi kraji, še posebno nad Ljubljano, ki je lepa kombinacija med starim in novim. Mislim, da je dobro, da hoče obdržati navdih starega mesta s kulturnimi znamenitostmi in prekrasno arhitekturo. Če pa lahko malo pokritiziram, moram povedati, da bi lahko na avtobusnih postajališčih lahko bolje označili smeri vožnje avtobusov.

Kaj meniš o sodelavcih, s katerimi delaš in nasplošno o Slovencih?

Ljudje tukaj so prijazni in sem kar presenečen nad tem, kako ste me sprejeli. Mislim, da ste Slovenci bolj komunikativni kot mi Skandinavci. Povesod, kamor sem prišel, sem zlahka navezal stik. Zelo sem bil tudi presenečen, ko mi je žena glavnega mehanika Dragota ponudila, da bo oprala delovno obleko. Še bolj pa sem bil presenečen, ko sem dobil povabilo mojstra Janeza na kosilo in izlet v Postojno. Res sem hvaležen tem ljudem, ki se tako trudijo, da bi mi polepšali bivanje v Sloveniji.

Ali si zadovoljen z nastanitvijo in kje stanuješ?

Stanujem v penzionu Šraj v Radomljah, ki je zelo primeren kraj za ta motel. Zjutraj, kadar je lepo vreme, najbolj občudujem vrhove Kamniških Alp. Ni kaj, res imate srečo, da ste se rodili v Sloveniji. Lep je tudi Arboretum v Volčjem potoku. V prostem času večkrat zaidem tja. O osebju v penzionu lahko rečem le pohvalne besede.

Bi lahko povedal še kaj za konec?

Upam, da bom še večkrat lahko prišel v Slovenijo, tudi na počitnice. S seboj bom pripeljal tudi družino. Prijateljsem pa bom svetoval, da se mirno lahko odločijo za počitnice v Sloveniji oziroma Jugoslaviji.

Andrej Čevka

SANJE OB MORJU

*Vse je tiho in mirno
le morje rahlo šumi.
Nosi pozdrave in misel na dom
in na tisoč stvari.*

*Dom je le en.
Le enkrat živiš.
In le enkrat ljubezen
nekomu podariš.*

*Podári mi fant moj ljubezen,
podári mi misli in tisoč želja!
Le skupaj, vedno in povsod,
premagava nešteto ovir in težav.*

K. K.

GASILKAM ZLASTI MORALNO PODPORO

Ženska gasilska desetina IGD Induplati Jarše obstaja že drugo leto, medtem ko je prej dlje časa na področju ženskega tekmovalnega gasilstva obstajalo mrtvilo. Kljub temu, da smo izrazito ženska delovna organizacija. Sestava sedanje desetine je od lanskih začetkov malenkostno spremenjena (letos sta se desetini priključili dve novi delavki).

Dekleta, ki so lani prvokrat nastopila na raznih tekmovanjih, so letos že zelo dobra. Seveda pa bodo največ pridobile z rednimi vajami pod strokovnim vodstvom poklic-

nih gasilcev Vinka in Toneta Hribarja. Od začetka maja imajo enkrat na teden gasilske vaje, s katerimi se pripravljajo na občinsko in meddruštvena tekmovanja v sezoni. Časa nimajo na pretek, saj bo že v sredini junija tekmovanje v Šaleku, 20. junija pa občinsko tekmovanje v Jaršah.

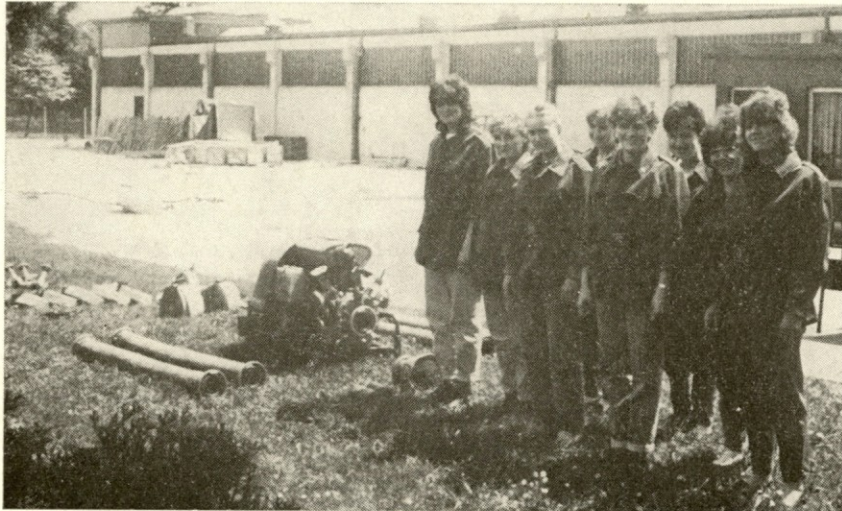
Vinko Hribar pove, da večjih problemov pri udeležbi na vajah nima. Občasno sicer katera od deklet manjka, kar je razumljivo, saj so v desetini delavke iz vseh treh delovnih izmen. Zato tista, ki npr. dela ponoči in se udeleži vaj, ki

so običajno ob 13. uri, kaže visoko stopnjo zavesti in pripadnosti »svoji« desetini.

Dekleta so v glavnem iz neposredne proizvodnje (kar 9 jih dela pri strojih, 6 pa jih je iz tkalnice). To pomeni, da v dneh, ko imajo vaje, dopoldne eno uro stoji določeno število strojev. Se zdi obratovodjem to pravilno ali ne? Janez Kotnik iz tkalnice pravi: »V gasilski desetini je največ delavk ravno iz tkalnice, kjer jih že tako primanjkuje. Vendar se nad občasno odsotnostjo ne jezim. Sramota bi bila, če kot pretežno ženska delovna organizacija ne bi mogli organizirati ženske gasilske desetine. Mislim, da ne trpi preveč ne delovni proces ne sama dekleta. Tista, ki je pridna, namreč lahko doseže normo do trinajste ure, ostali čas pa se ji šteje v režijo, tako da ni prikrajšana pri osebnem dohodku.«

Desetarka Brigita Hlastec pa o svojem sodelovanju v ženski gasilski desetini meni takole: »K desetini sem se priključila lansko leto. Takrat, ko so zbirali prijave za sestavo ženske gasilske desetine. Spočetka me sodelovanje v desetini ni preveč zanimalo. Ščasoma sem se navadila na svojo vlogo. Sedaj se mi zdijo zanimive že same vaje, čeprav včasih eno stvar vadimo toliko časa, da postane že odvratna, vendar pa gre potem čimbolj gladko. Upam pa trditi, da bi lansko leto lahko dosegle boljše uspehe, če bi imele več vaj. Rada bi videla, da bi imela dekleta do vaj še resnejši odnos (včasih katera manjka tudi brez opravičljivega razloga). Z našima mentorjema Vinkom in Tonetom smo nasploh zadovoljne, saj nas znata pritegniti h gasilstvu.«

Lada L.

Žensko gasilsko desetino IGD Induplati, ki nas bo letos zastopala na gasilskih tekmovanjih, sestavljajo: Brigita Hlastec (desetarka), Polona Premk, Sonja Čerin, Zinka Adrovič, Zdenka Jug, Bojana Muc, Marjeta Kovič, Jelka Bajde in Erika Janežič

Veselo pismo zadovoljne upokojenke Induplati

O upokojencih neredko obstajajo številni stereotipi. V glavnem menimo, da prejemajo nizke pokojnine, ki komajda zadoščajo za preprosto življenje (to je seveda res!), predstavljamo si, da imajo prostega časa na pretek, da zato samo klepetajo, da se ukvarjajo z delom na domačem vrtičku, da samo kritizirajo, da, da...; skratka, da so z vsem nezadovoljni. Vendar pa to ne drži v celoti. Med njimi se najde marsikdo, ki kljub težavam jemlje življenje s sončne strani. Ena od takšnih je upokojenka, ki je uredništvu Konoplana poslala prijetno pismo in pozdrave celotnemu kolektivu. Škoda, da se je podpisala samo z »veselo upokojenko Induplati«. Ker se kljub optimizmu najbrž ne kopa v denarju, jo pozivamo, naj se nam oglasi oziroma pošlje polni naslov, da ji bomo lahko nakazali honorar. Z njim resda ne bo obogatela, po pokritju

stroškov za pisemsko ovojnico in znamko bo pa najbrž ostalo še za kakšno kavo.

»Vesela« upokojenka tako želi vodstvu Induplati uspešno gospodarjenje v prihodnje. Obenem dodaja, da je pred mnogimi leti tudi ona doprinesla svoj delež k današnjemu izgledu tovarne. S pridnimi rokami je pomagala ustvarjati splošni družbeni napredek in si zagotovila zaslužen pokojnino, pa naj bo že kakršnakoli, samo da je.

*Kaj ne bi bila vesela,
ob spominu na stare »zimske« dni,
kaj bi pesmic jaz ne pela,
pokojnina me živi!*

*Sladke urce mi tečejo,
ko na krožniku zrezek imam.
Kalne misli iz glave vrejo,
če ga mal' na zobe dam.*

*Ne vprašujem za mercedes,
ni mi mar za aeroplan,
saj sem z majhnim zadovoljna,
svojga »FICKA« rada imam.*

»Vesela upokojenka«

MLADI V TOVARNI, POZOR!

Ali že veste, da smo na seji predsedstva OO ZSMS Induplati, 20. aprila, izvolili novo predsedstvo in delegate iz posameznih enot? Če imate probleme, ki bi jih radi rešili v mladinski organizaciji ali če imate kakšne predloge za aktivnejše delo mladincev, se obračajte na naslednje aktiviste:

Mojca Habinc — predsednica
Irena Štebal — tajnica
Bojana Muc — blagajničarka

Delegati iz posameznih oddelkov, enot:

Anica Barle — iz DSSS
Mile Topić — iz vzdrževanja
Zorica Tonič — iz oplemenitilnice
Zvonka Cerar — iz Konfekcije
Marjan Tihelj — iz Restavracije
Mojca Curič — iz tkalnice
Sonja Čerin — iz ATR tkalnice
Karolina Burja — iz predilnice

Se obvestilo:
s 1. junijem se članarina v OO ZSMS poveča mesečno na 500 din.

Delo v poznih letih je recept za ohranjanje zdravja

Ko sem nekaj minut pred drugo uro popoldne v čistilnici blaga čakala na delavko, katero naj bi predstavila kot najstarejšega člana naše delovne organizacije, sem bila nemalo začudena, ko mi je mojster pokazal žensko, ki je hitela proti garderobi. Vitka in okretna delavka, v žametnih hlačah in z ruto, zavezano samo prek ušes — to je **JUSTINA SLAPAR iz tkalnice oziroma enega njenega oddelka, čistilnice blaga, ki je v maju dopolnila 67 življenjskih let.** Kljub temu, da je bila Justina od vožnje s kolesom z Vira do Jarš še vsa upehana, je bila takoj pripravljena na razgovor. Najprej se je začudila, ker smo za pogovor v Konopljan izbrali ravno njo, vendar pa je o svojem življenju in delu marsikaj povedala.

»Rojena sem bila v Preserjeh pri Zlatem polju 1920. leta, kjer sem preživljala mladost. Takoj v prvem letu druge svetovne vojne so me Nemci poslali na prisilno delo v Celovec, od koder pa sem ušla. Zato sem bila nekaj časa zaprta. V času okupacije, leta 1944, sem se zaposlila v Induplati, kjer sem 7 mesecev delala v mokri predilnici. Na delo sem hodila od doma, s kolesom. Pot, dolga prek 10 kilometrov, je bila sredi vojne vihre zelo nevarna. Zgodilo se je, da sem zaradi preverjanja identitete s strani Nemcev ali partizanov zamudila na delo. Na srečo je bil mojster, četudi tujec, razumevajoč in mi je občasne zamude opravičil. Zvečer je bilo treba zelo pohiteti domov, da sem se izognila policijski uri, ki se je pričela ob 22. uri, mi pa smo z delom zaključili uro prej.« je sogovornica nizala razmišljanja o delu pred skorajda 45 leti.

Justina je potem ostala doma vse do leta 1953. Staršem je pomagala na kmetiji. Tega leta se je ponovno zaposlila v Induplati. Dve leti je delala v tkalnici, potem nekaj časa v skladišču, zatem pa je šla v čistilnico blaga ali prejemarno, kjer pregleduje in čisti stekano blago. Da je Slaparjeva resnično čila in dobrega zdravja, dokazuje tudi to, da pri svojih letih še vedno ne nosi očal. Čiščenje tkanine na pregledovalni mizi je dokaj utrudljivo za oči, vendar se Justini vid ne slabša. »Tudi berem in pišem brez očal,« je smejoč dodala. Čeprav njeno delo ni težko, je pa precej zahtevno. Ves čas dela stoje. Pravi, da pretiranih težav z nogami ali hrbtenico nima. Seveda pridejo dnevi, ko jo vse boli, a zaradi njih ne obupa. Kljub velikemu številu let Justina ne dela nič manj od mlajših delavk. Pravi, da tudi »role« blaga sama nosi. Normo pa celo presega.

Delavcev, ki so dopolnili toliko let, je malo. Zato me je zanimalo,

Čeprav slika ni od včeraj, se Justina ni nič spremenila. Sodelavci jo vseskozi poznajo kot vitalno in vedno pripravljeno na smeh.

zakaj se Justina ne upokoji. »Prvič niti nimam toliko let delovne dobe, da bi mi zadoščala za polno osebno pokojnino,« se nasmehne. »Seveda bi se lahko upokojila starostno, vendar je takšna pokojnina izredno nizka. Poleg tega se s sodelavkami dobro razumem. Delam pa samo popoldne. Ob dopoldnevih pazim na vnuke.«

Dopoldne otroci, popoldne delo v tovarni! — Neverjetno moč premore Justina Slapar. Njen vodja skupine pravi, da večjo kot prenekatera mlajša sodelavka.

L. L.

UTRINEK Z ENODNEVNE STROKOVNE EKSKURZIJE

DITT — Jarše je organiziral v petek, 22. maja, strokovno ekskurzijo v Ajdovščino na ogled tekstilne tovarne »Tekstina«.

V prijetnem vzdušju v avtobusu in v ugodnem vremenu smo hitro prispeli na cilj naše poti, čeprav smo se med vožnjo nekoliko ustavili in se okrepčali z »vsakodnevno razvado«.

Pred Tekstino so nas sprejeli predstavniki njihovega DITT in predstavniki podjetja.

Ogled tovarne smo začeli v skladišču preje. Videli smo celoten proizvodni proces do končnega izdelka blaga v metraži.

Na začetku nas je predstavnik seznanil s tehničnimi podatki DO. V njej je zaposlenih okrog 830 delavcev. Sestavljata jo dva tozda in

delovna skupnost skupnih služb. Tozda predilnica šteje 350 zaposlenih, tozda tkalnica in oplemenitilnica zaposluje 280 delavcev ter DSSS z vzdrževanjem okrog 200 zaposlenih. Nadalje je v orisu predilnice omenil, da predelajo okoli 2000 ton preje, polovico jo porabi domača tkalnica, ostalo prodajo v izvoz in DO po Sloveniji. Med njihovimi odjemalci sta tudi Tosama in Induplati. Za nas delajo bombažno mešanico s poliestrom št. Nm 40/1. Ker se velikost predilnice meri s številom inštaliranih vreten, je povedal, da ima njihova predilnica približno 40.000 vreten. Predelujejo čisti bombaž, mešanice bombaža in cela, bombaž — poliester in poliester — cel. Večina strojev v predilnici je italijanske znamke »Savitex«.

V tkalnici imajo postavljenih 150 statev širine 180 do 200 cm. Večina statev je švicarske firme »Rüti«, s tem, da so statve prve generacije iz obdobja 1975—80 Rütijeve, statve druge generacije iz obdobja 1980—85 pa iz koprodukcijskega programa Sulzer-Rüti. Dvajset najnovejših statev je od italijanske firme »Nevotex«. Vse statve so brezčolnične, vnašanje votka je prek upogljivih vnašalcev in prednavijalcev. Statve tečejo s hitrostjo od 250 (starejša) do 370 pribojev na minuto (novejša generacija). Hitrost strojev prilagajajo kvaliteti preje. Tkalke delajo na 10 do 14 statvah, odvisno od artikla (pestre tkanine — manj strojev, gladke, enostavne — več strojev). Letno stkejo okrog 7.000.000 m² tkanin.

Zlasti zanimiv je bil najnovejši mešalnik prediva in okrogli previjalni stroj. Zelo dolgo smo se zadržali pri najnovejšem predilnem stroju, kjer en delavec upravlja dva turbo predilna stroja in praktično samó menja lonce, vse ostale operacije pa dela stroj sam.

Po končanem ogledu smo menili, da tovarna deluje urejeno ter da so še kar dobro sledili toku razvoja v tekstilni industriji. Ogled tovarne smo zaključili v njihovi menzi, kjer so nam postregli z dnevno malico. Malo smo še poklepetali, si ogledali oziroma nakupili v njihovi trgovini in že smo zapustili Ajdovščino.

Na poti domov smo si ogledali Predjamski grad, občudovali način zidanja, po katerem bi se morali zgledovati današnji gradbinci. Kljub betonu marsikaj rado počit oziroma odpade na sedanjih zgradbah.

Posebno zanimive so Erazmove zgodbe; no, pa kdor jih želi poslušati oziroma ogledati grad mu oboje priporočamo.

Domov smo se vrnili polni zanimivih vtisov. Bilo je koristno in lepo, kajti spoznali smo nekaj novega.

Vinko Kepec

OBVEZNIKI NA OBRAMBEM USPOSABLJANJU V UNIFORMAH IZ NAŠIH MATERIALOV

Z republiškim in zveznim zakonom je za mladino, ki po končani osnovni šoli ne nadaljuje šolanja, predpisano obvezno obrambno usposabljanje. V domžalski občini je bilo usposabljanje letos že sedmič zapovrstjo. Tokrat se je 68 mladih zbralo v Obrambnem centru mesta Ljubljane na Igu, kjer je 18-dnevno usposabljanje potekalo od 6. do 23. maja. Organizator usposabljanja je Občinski sekretariat za ljudsko obrambo. Usposabljanje izvenšolske mladine na Igu pa je vodil 13-članski štab. Njihov mentor je bil Safet Zjakić, sicer referent za obrambno vzgojo pri Občinskem sekretariatu za LO. Komandant mladih na letošnjem usposabljanju je bil Edvard Golob iz Domžal. Ostale člane štaba pa so sestavljali komandirji, starešine in socialna delavka.

Kraj, kjer je del domžalskih mladincev preživel svoje obrambne obveznosti, je na obrobju ljubljanske kotline. Celotni tabor vključuje več stavb, v katerih so kuhinja, jedilnica, prostori za spanje, učilnice, kabineti in podobno. Vse je lepo urejeno, prijazno, svetlo. Na namenskost kaže samo ograja okrog tabora. V obrambno usposabljanje so bili vključeni fantje in dekleta. Od celotnega števila mladih je bilo 28 deklet.

Tovariš Zjakić je v razgovoru povedal, da obrambno usposabljanje ne vključuje samo ozkega seznanjanja s koncepcijo jugoslovanskega sistema splošne ljudske obrambe ter spoznavanja raznih vrst orožja in rokovanja z nekaterimi od njih. »Nismo togi,« je menil sogovornik. »Vemo, da imajo mladi venko širše interese. Zanimajo se za različna področja. Radi bi zvedeli čimveč stvari. Pritegnejo jih tisti dogodki, ki se spreminjajo, tiste organizirane dejavnosti, ki jim ponudijo različne stvari. Naše usposabljanje namenja dve tretjini svojega časa strokovnim temam (seznanjanje s strategijo in taktiko našega obrambnega sistema, s sodobnim orožjem, streljanje...). Tretjina učnega časa vključuje predavanje in seznanjanje z različnimi področji življenja, v katerem se mladi gibljejo. V predavanjih, kot so na primer — pre-

ventiva in vzgoja v cestnem prometu, mladoletniki v državi in družbi, odnosi med spoloma, odnosi v družini, zgodovinski prerez umetnosti v domžalski občini, varovanje pred virusom aidsa, in druge, mladi aktivno sodelujejo, rešujejo posamezne kočljive primere ipd.

V prostem času gojimo razne interesne dejavnosti. Mladi so vključeni v pevsko, dramsko, plesno sekcijo, nadalje sestavljajo strelsko ekipo, navdušeni so tudi nad nogometom, košarko in roketom, sestavljeno pa imajo tudi skupino za badminton. Poleg tega izdajajo svoj bilten. V tem času organiziramo tudi obiske predstavnikov armade oziroma družbenopolitičnih organizacij ali skupnosti. Skratka, življenje v taboru je precej podobno običajnemu življenju mladostnikov. Le da je morda pestrejša. Zato imamo nekaj primerov domotožja samo prve dni... Da spomini na takšno usposabljanje niso obremenjujoči, dokazuje tudi to, da nas obišče marsikateri lanskoletni obveznik. Nekateri se celo še vedno srečujejo. Za številne je namreč to prvo družabno življenje izven doma.«

Ceprav so mladi obvezniki prebivali v ogrevanih prostorih, pa so dnevne temperature v maju precej nizke, letos pa je še pogosto deževalo, zato me je zanimalo, kako se

varujejo pred vremenskimi neprijetnostmi. »Z uniformami nimamo težav,« je povedal tovariš Zjakić. »V hladnih majskih dneh je namreč pomembno, da so izdelane iz nepremočljivega materiala. Na srečo nas uniforme, ki so izdelane iz jarknega materiala, uspešno ščitijo tudi v slabem vremenu. Pa še nekaj je zanimivo. Induplati garantira 5-letno življenjsko dobo za uniforme. V praksi pa vidimo, da je le-ta že podaljšana. Impregnacija kljub večkratnemu pranju še vedno ni popustila.«

Iz naše delovne organizacije se je obrambnega usposabljanja izvenšolske mladine na Igu udeležilo 15 mladih delavcev. To so:

Marjeta Dimc, Natalija Rode, Olga Antonijevič, Renata Janc, Joži Velepec, Giza Čurić, Marija Dimc, Marjan Pestotnik, Igor Vesel, Andrej Šimenc, Branko Sinkovec, Janez Škerjanc, Boštjan in Ivan Lavrič ter Marjan Klopčič.

Mentor Zjakić in starešine so pohvalili vse naše fante in dekleta. Vsi so se radi vključevali v dnevne programe. Eni od deklet, Nataliji Rode, je ob obisku na Igu predsednik domžalske občine celo podaril značke za uspehe pri rokovanju z orožjem in sodelovanju v interesnih dejavnostih. Najboljši obveznik po končanem usposabljanju je iz naše DO. To je Renata Janc, ki je na vseh tematskih področjih dosegla največ. Zato je prejela zlato značko.

LETOŠNJEGA MAJA NA IGU NE BODO POZABILI...

Roman Šimenc iz tozda Proizvodnja:

»Vstajamo zgodaj, ob pol šestih. Hitro pospravimo sobo — to nam je pokazal komandir voda. Zatem se z različnimi telovadnimi vajami razmigamo. Dopoldne imamo usposabljanje po učnem programu. Naučil sem se metati bombe, razstavljati in sestavljati puško, streljati in drugo. Danes smo imeli celo 'jedrsko eksplozijo'. Bilo je kar naporno, ker smo bili oblečeni v protije drsko opremo.

Po kosilu imamo nekaj prostega časa. Namenjen je počitku, vendar pa se mi pogosto zabavamo po svoje. Potem imamo spet 3 ure usposabljanja. Ko to končamo, se ukvarjamo z interesnimi dejavnostmi. Po večerji imamo spet nekaj prostega časa. Ob 21. uri pa spuščamo zastavo.

Ceprav je dan zatrpan z aktivnostmi, nisem utrujen. Vse mi je zelo všeč. Komandirji so prijazni. Rad pa bi videl, da bi imeli malo več zabave.«

Igor Vesel iz tozda Konfekcija:

»Skoraj vse stvari na našem obrambnem usposabljanju lahko nadaljevanje na 7. str.

Del štaba, ki je vodil letošnje obrambno usposabljanje izvenšolske mladine iz domžalske občine na Igu. Prvi z desne je komandant Edvard Golob, tretji z desne pa mentor Safet Zjakić

nadaljevanje s 6. str.
hvalim — od hrane in organizacije do obnašanja komandirjev. Všeč mi ni samo to, da imamo za tuširanje na voljo le 4 minute. Uf, v tem času komaj odprem tuš, pa moram že izpod njega, da pride na vrsto naslednji.

Pri pouku aktivno sodelujem. Za strokovnost in sodelovanje pri pouku sem prejel značko. Ravno tako sem jo dobil tudi za sodelovanje v interesnih dejavnostih, kjer vodim košarkarsko sekcijo. Upam, da bomo na tekmi ob koncu našega bivanja na Igu premagali ekipo, ki jo sestavljajo komandirji.

Sodelujem tudi pri izdaji biltena, kjer obvezniki pišejo o svojih vtisih na usposabljanju.«

Natalija Rode iz tozda Proizvodnja:

»Tudi jaz sem zadovoljna z bivanjem in življenjem na Igu. Ponos na sem, ker mi je predsednik domžalske občine za prizadevnost izročil tri značke občine Domžale.«

USPEŠNI LE V POVEZANOSTI

Komandant obveznikov na obrambnem usposabljanju na Igu Edvard Golob pa je dodal naslednje misli:

»Zdi se mi, da se mora vsakdo vedno znova izobraževati. Mlad človek je lahko srečen, da se mu to omogoči. Tudi če trenutno odklanja takšno usposabljanje, bo kasneje spoznal, da je bilo v njegovem interesu.

Jaz imam rad energične ljudi. Zato vlagam veliko svojih sposobnosti in energije v to, da mladi ne izgubljajo volje do takšnega življenja, kot jim ga ponujamo na Igu. Komandant sem že tretje leto. Čeprav imam še številne druge obveznosti, rad poveljujem naši mladini. Z mladimi obvezniki se dobro razumem. Z njimi se veliko pogovarjam in čutim, da me sprejemajo spontano.

Ker je vsakdo, še zlasti pa mlad človek, del družbe, naj bi v njej ustvarjalno deloval. Trdim, da so letošnji obvezniki glede na svoje sposobnosti na usposabljanju opravičili pričakovanja. Res pa je, da nismo vsi enaki — nekateri se izkažejo na enem področju, drugi drugje. To pa pove, da smo skupaj, v celoti, zelo dobri. Če je obveznik dojel takšen smisel usposabljanja, da je posameznik uspešen toliko, kolikor je uspešna skupina, skupnost, potem to zanj ne bo le usposabljanje za obrambne namene, temveč tudi izhodišče za nadaljnje življenje.«

UTRINKI IZ ŽIVLJENJA OBVEZNIKOV IN NJIHOVEGA STABA NA IGU

Ko sem na asfaltiranem igrišču prišla med obveznike, mi je eden od njih hitro dejal:

»Tovarišica, ali veste, kaj je delal Kerč, ko je stal na straži?«

»Kaj??«

»Ježe je ustavljal...«

Eden od razposajenih mladcev je v razgovoru dejal:

»Ali veste, kdaj imamo naše komandirje najrajši?«

»???«

»Kadar odidejo na stranišče.«

Smeh v skupini.

V štabu je na mizi položen malo večji svetlorjav kamen nepravilne oblike, katerega imenujejo komandirji »butn skala«. Njen namen in pomen je obrazložil komandir Marko.

»Butn skala' je naša maskota. Štab, ki vodi obrambno usposabljanje domžalskih obveznikov, spremlja že četrto leto. Vanjo so vpisane letnice 1984, 1985, 1986 in zdajnja 1987. Njena uporaba je vsestranska. Takrat, ko zaradi kresanja različnih mnenj pridemo do točke, ko se zadeva ne more rešiti na miren način, vzame nekdo od nas »butn skala«, se z njo udari po glavi in prava pot se mu posveti. Butn skala' je zato naš nepogrešljiv pripomoček pri iskanju pravihnih rešitev.«

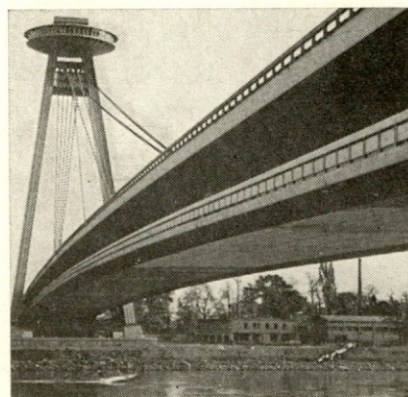
Naš delavec Boštjan Lavrič iz tkalnice je o svojem prostem času na obrambnem usposabljanju na Igu v Biltenu obveznikov napisal naslednje:

»Prostege časa na Igu je dovolj. Med tem časom se pogovarjamo, pišemo domačim, kadimo in podobno. Na Igu mi je všeč, saj so komandirji prijazni.«

Da domžalski sekretariat za LO vlaga v obrambno usposabljanje mladih veliko naporov, dokazuje tudi naslednje:

Pred dvema leti je ekipa, sestavljena iz nekaterih domžalskih obveznikov na obrambnem usposabljanju, zastopala republiko Slovenijo na zveznem orientacijskem tekmovanju »Mladina v SLO in DS«. Na tem tekmovanju so njeni člani postali vice šampioni, zasedli so uspešno 2. mesto in prejeli srebrno plaketo na področju usposabljanja v občini Domžale.

Lada L.

23. in 24. maja je okrog 120 delavcev naše delovne organizacije odšlo na sindikalni izlet na Češkoslovaško — v Bratislavo. Izlet je bil organiziran v okviru turistične agencije Emona — Globtour. Sobotino dopoldne je bilo namenjeno nakupom, popoldne pa je bratislavská agencija za jarske izletnike organizirala družabno srečanje na Zochovi Chati, kjer so nas pogostili s pečenim volom. To predstavlja spomin na obletnico pobratenja med Ljubljano in Bratislavo. Letos avgusta bo namreč poteklo 20 let, odkar sta ti dve mesti v tesnejših stikih.

Nekateri smo se povzpeli tudi na 85 m visok stolp sredi Bratislave, na katerega je pripet viseči most prek Donave (na sliki). Iz zgljedno urejene restavracije na vrhu stolpa je dober razgled na celo mesto, ki je nekoliko manjše od Ljubljane. Proti severovzhodu se je dobro videl zasneženi masiv Karpatov, kjer je tudi ekskluzivno letovišče Zochova Chata.

Delavec iz oplemenitilnice je ob prejemu nizke plače tako izrazil svoje nezadovoljstvo. Risbo je izobrazil na svoj stroj, sedaj pa je našla prostor še v Konoplunu.

Kdor verjame v svobodo človekove volje, ni nikoli ljubil in nikoli sovražil.

(Ebner)

Kdor z okorno roko poseže po vrtinci, se ne sme pritoževati, da ga je ranilo trnje.

(Heine)

SOSEDA Z DRUGE STRANI KAMNIŠKE BISTRICE

Nadaljujemo s predstavitvijo delovnih organizacij in njihovega obveščanja v domžalski občini. Tokrat sem izbrala Papirnico na Količevem in njihovo glasilo Papirničar. Sogovornik, urednik Papirničarja Matjaž Repnik, je o delovni organizaciji ter o sistemu obveščanja delavcev navedel marsikaj, kar bo prispevalo nov kamenček v mozaik našega poznavanja okoliških tovarn.

Za začetek delovanja Papirnice Količevo šteje leto 1920. Spočetka je tukaj potekala proizvodnja lepenke. Zaradi potreb tržišča se je proizvodnja širila, tako da je danes Papirnica Količevo največja jugoslovanska proizvajalka kartonov, pa tudi med največjimi v Evropi.

Sestavlja jo 5 temeljnih organizacij (3 proizvodni tozdi, tozd Vzdrževanje in tozd Energetika) ter delovna skupnost Skupnih služb.

Do letošnjega maja je imela Papirnica odprto tudi poslovno enoto v Srbiji, v bližini Niša. Organizirana je bila zaradi zbiranja in sortiranja papirnih odpadkov z južnih področij države. Vendar so poslovni rezultati dokazali, da se njeno delo ne izplača. Zato je bila ukinjena.

Obenem s še tremi slovenskimi papirniškimi tovarnami je Papirnica Količevo solastnik tovarne celuloze Obir na avstrijskem Koroškem.

Količevska Papirnica je vključena v sestavljeno organizacijo združenega dela Slovenija papir, ki združuje v glavnem vso slovensko papirno in sorodno dejavnost.

Zaradi nedavnega dragega investiranja v 3. kartonski stroj in področje energetike se Papirnica pri poslovanju še vedno srečuje z rdečimi številkami. Vendar se zahteve iz predsanacijskega programa za mobilizacijo vseh dejavnikov pri reševanju napete situacije uspešno uresničujejo. Seveda je temeljno zahtevo — boljša kvaliteta proizvodov — včasih ravno zaradi slabih surovin težko doseči. Vendar v ta cilj vlagajo vse sile. Zato na novo zaposlujejo le v proizvodnjo in razvojni oddelek.

V celi delovni organizaciji je zaposlenih približno 1000 delavcev.

Posebnost Papirnice je delo v treh oziroma štirih izmenah. Proizvodnja teče tako rekoč non-stop. Sogovornik pove, da jo v celoti prekinajo običajno le dvakrat letno — za Prvi maj in Novo leto.

PAPIRNIČAR — OD CIKLOSTILNE DO TISKANE TEHNIKE

Urednik glasila delovne organizacije Papirnica Količevo je Matjaž Repnik, ki opravlja poleg nalog obveščanja še tajniške posle za DPO v tovarni ter sodeluje pri pripravi gradiva za sestanke samoupravnih organov in delegacij. O glasilu Papirnice je povedal naslednje:

»Potreba po obveščanju delavcev Papirnice s pomočjo obsežnejših informacij se je uresničila okrog leta 1960. Približno 10 let je občasno izhajal na ciklostil razmnožen interni časopis z nazivom Papirničar. V 70. letih so papirniške tovarne Vevče, Medvode in Količevo izdajale skupno glasilo Naše delo. Po nekaj letih je bilo to sodelovanje prekinjeno. Na Količevem se je spet začelo z izdajo občasnega ciklostiranega glasila. Nekako zadnji dve leti pa izhaja tiskan Papirničar, prek katerega prikazemo življenjski in delovni utrip naše sredine tudi v sliki. V tem času je časopis postal mesečnik.«

Vidimo, da je bila pot do sodobnega glasila delavcev Papirnice vijugasta, ovinkasta. Vendar je potreba po njem vseskozi obstajala, sicer bi ga gotovo ukinili.

»Po tem, da me delavci takoj opozorijo na morebitno tiskano ali drugo napako v glasilu, sklepam, da ga berejo. Naključni pogovori kažejo, da so ga sprejeli za svojega. Sicer pa izhaja v tisoč izvodih, od lanskega leta ga prejemajo tudi upokojenci.«

Glasilo Papirničar prav gotovo ni edina oblika obveščanja količevske organizacije.

»Uporabljamo tudi druge oblike obveščanja,« pove Matjaž. »Pri obravnavi raznih internih zadev izdajamo biltene — npr. ob periodičnih obračunih, pred pomembnejšimi javnimi razpravami v zvezi z obravnavo

Glasilo delovne organizacije Papirnica Količevo, SOZD Slovenija papir

papirničar

sprememb samoupravnih aktov, ob sprejemanju planov, pred volitvami, referendumi ipd. Bilteni izidejo v ciklostilni tehniki.

Oblika obveščanja pri nas so tudi oglasne deske. Nanje pripenjamo še bolj specifične stvari. Takšne, ki ponavadi zadevajo samo en tozd ali njegov del.

Razglasne postaje v Papirnici nimamo. Jaz sicer veliko razmišljam o raznih modernih tehnikah obveščanja, prek katerih bi delavcu informacijo še bolj približali (npr. video tehnika), vendar to niso poceni zadeve.

Poleg internih informacij segamo tudi na širše področje. Tako prejemamo glasilo, ki izhaja na ravni sozda Slovenija papir. Sozd izdaja tudi strokovno revijo Papir, ki prinaša novosti s področja papirništva, inovacije v papirni industriji in druge strokovne članke.«

Ker v manjših delovnih organizacijah ni ljudi, ki bi bili profesionalno usposobljeni za »viltenje svinčnika«, se njihova glasila bolj ali manj srečujejo z okrnjeno dopisniško mrežo. Kako je z dopisništvom v Papirnici?

»Kolikor poznam glasila delovnih organizacij po Sloveniji so to v glavnem časopisi enega, ponavadi referenta za informiranje. Od njegove iznajdljivosti je odvisno, ali bo glasilo zanimivo, s čim večjimi področji iz življenja delavcev in delovnega okolja. O nem vem kakšni aktualnosti vseh 'tovarniških časopisov', tudi našega, bi težko govorili, ker izhaja mesečno. Glasila so bolj nekakšni poročevalci. Iz njih veje enomesečno življenje in delo v delovni organizaciji.«

Tako sem navezal uspešne stike z delavci iz posameznih delovnih področij, ki pišejo o njihovih zanimivostih, novostih, pa tudi vsakdanjiku. Nenaprosenih piscev člankov mi pa manjka.«

Iz Matjaževih odgovorov oziroma opisovanja Papirnice in Papirničarja razberemo, da je z vsemi življenjskimi nitkami vezan na svoje delo. »Rad opravljam svoje delo,« meni. »Malo me moti le to, da moram vodstvene delavce za članke vedno podrezati. Želim, da bi sami spoznali potrebo po podajanju posameznih informacij. Odgovornost za vsestransko obveščanostjo ne bi smela priti do izraza le pred napovedanimi problemi, temveč bi jo morali občutiti vsak mesec...«

Pa tudi delavci iz neposredne proizvodnje bi lahko marsikaj napisali. Čeprav nista njihovo osnovno sredstvo svinčnik in papir, bi morali pisati o zadevah iz konkretnih sredin, o položaju v delovni organizaciji, kot ga dojemajo, opozarjati na delavce, ki zaslužijo večjo pozornost. Le potem bi bil delavec v glasilu podrobneje predstavljen.«

Ob zaključku razgovora je Matjaž poudaril pozitivno stran izmenjave glasil med delovnimi organizacijami v občini. Menil je, da časopis pomaga oblikovati pravo predstavo o drugi tovarni. Ustne informacije ali od zakoncev, ki so zaposleni drugje, prinašajo včasih o kakšni delovni organizaciji prav čudno sliko. Tiskana beseda, ki stvari ne napihuje, temveč jih skuša podajati čim bolj objektivno, je najustreznejši oblikovalec mnenja. Ker se delovne organizacije v občini med seboj dokaj slabo poznajo, so glasila eden od povezovalnih dejavnikov.

Pripravila L. L.

ANKETA — KAJ O TEM MENITE VI?

Znani pravnik, ki se ukvarja tudi z raziskovanjem razporejanja dohodka v organizacijah združenega dela, **dr. ILJA JURANČIČ**, je na podlagi izkušenj iz prakse delovnih organizacij v neki razpravi zapisal naslednjo misel:

»Vsi delavci, seveda vsak za svojo OZD, vedo, da so osebni dohodki nizki, a hkrati tudi vedo, da si jih z boljšim delom ne morejo povečati. Logična posledica takega spoznanja je pristajanje na nizke dohodke, ki pa morajo biti, če so že nizki, zasluženi s čim manjšim delovnim naprežanjem.«

Med nekaterimi delavci naše delovne organizacije sem izvedla anonimno anketo o tem, kaj menijo o izjavi dr. Jurančiča oziroma na kakšen način bi bilo možno spremeniti obstoječe mišljenje, ki ga kaže znan rek »ne morejo me tako slabo plačati kot lahko malo naredim!«

Odgovori anketirancev:

Vsi delavci v proizvodnji smo premalo plačani. Imamo odločno prenizke osnove. Zato ni čudno, da se mnogi obnašajo v skladu z zgornjim pregovorom.

V tovarni se za boljše in več dela spleča potruditi le tistemu, ki je vezan na normo. Pa še to le v primeru, če norme niso previsoke.

Ni prav, da obstajajo za različno delo enake točke. Novinec in delavec, ki že več let opravlja neko delo, ne bi smela imeti enake osnove. Kajti izkušeni delavec opravi delo hitreje in kvalitetneje, poleg tega mu pa naložijo še dodatno delo, ki običajno ni nikoli plačano. Zaradi tega je na plačilni dan v naši delavnici vsak mesec prepir.

Marsikdo lahko upravičeno reče: za ta denar še preveč naredim!

Menim, da ima vpliv na višino plače samo tisti, ki dela na doseženo normo oziroma kvaliteto.

Za šivilje šotorov velja, da pri nekaterih proizvodih normo znatno lažje dosežemo ali celo presežemo kot pri drugih. Ker se težavnost šivanja šotorov premalo upošteva pri določanju norme, delavka tisti dan, ko šiva težje šotore, raje dlje časa posedi v garderobi, pri šivanju lažjih šotorov pa se nato malo bolj potruadi.

Ni prav, da so norme previsoke. Opažam, da marsikatera delavka v konfekciji do 12. ure doseže le 60 % norme. Ker je nemogoče, da bi v dobrih dveh urah dosegla še

ostalih 40 %, raje pravi: »naj gre vse k vragu!« in se nič več ne trudi. Drugi mesec, ko prejme le nekaj prek 10 starih milijonov OD, pa razmišlja, ali ne bi raje odšla drugam.

Ni prav, da režijski delavci za enako delo prejema enako visok osebni dohodek. Plača bi morala biti odvisna od prizadevnosti, pridnosti, iznajdljivosti, ne pa samo od števila točk, delovne dobe in stimulacije.

Naslednji predlog smo podali tudi sindikatu, pa ni zaenkrat še nobenih konkretnih rešitev: Menili smo namreč, da bi morala delo vsakega delavca na podlagi mnenj nadrejenih o tem, kaj in koliko naredi, ocenjevati neka komisija.

Tisti, ki več dela, bi moral tudi več prejeti. Potem bi se marsikdo bolj trudil kot sedaj, ko prejme plačo, pa če ga iščemo po skladiščih ali če nenehno dela.

Tisti, ki delajo na normo, pravijo o nas režijcih, da si cel šiht samo praskamo j... Zame je to žaljivo. Če ne bi pripeljal materiala do stroja oziroma ga odpeljal od tam, tudi delavec, ki dela na normo, ne bi imel kaj početi.

Prepričanje kot ga je povzel dr. Jurančič, je pripeljalo našo državo na rob gospodarskega poloma. Brez poslednega uvajanja osebne odgovornosti pa ga seveda ne bo možno izkoreniniti.

Ne bo te več nazaj

Tiho šepečem tvoje ime
in v množici iščem tvoje oči,
hočem, da prideš prav ti,
saj čakam te jaz in čaka te moje srce.

Še vedno v noči iščem tvojo dlan
in hočem dati ti poljub,
a tebe ni in v meni je obup
zato minila spet bo noč brez sanj.

Pa se vprašam mnogokrat, zakaj
tako po tebi sem zahrepenela? —
Zato, ker sem rada te imela
in zdaj vem — ne bo te več nazaj.

Uničil si pomlad in sanje,
v srcu pustil temne si sledi,
a že zdaj vem, da neke me čakajo
oči,
ki lahko zaupala bom vanje!

Katarina Letnar

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage mame

TEREZIJE KURENT

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za izraze sožalja, denarno pomoč in tako številno spremstvo na njeni zadnji poti. Še posebna zahvala vsem mojim iz pripravljavnice.

Franci z Marinko

Ob izgubi dragega očeta

AVGUSTA GRINŽEK

iz Krapine

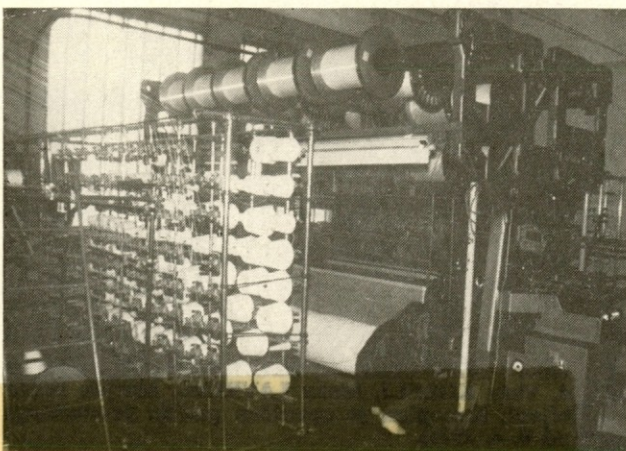
se delovni organizaciji iskreno zahvaljujem za podarjeno denarno pomoč, sodelavkam in sodelavcem iz tkalnice pa za izrečena sožalja.

Štefka Čerpnjak

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta se zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem predilnice in sukalnice za izrečeno sožalje in denar. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste se od njega poslovlili.

Ivanka Kosec

OPRAVIČILO!

V aprilskem Konoplanu so pri predstavitvi zobozdravstvene službe v naši obratni ambulanti pomotoma izpadli podatki o zneskih, ki jih plačamo delavci-pacienti za zobozdravstvene usluge (participacija) ter polnih zneskih teh storitev.

Našim zobozdravstvenim delavcem se za pomanjkljivost opravičujemo.

Podatke pa objavljamo v spodnji razpredelnici.

	Pacientova participacija v din	Polna cena v din
zalivka	450 do 900	4.422 do 8.885
zdravljenje zoba		33.322
parcialna proteza	7.690	86.539
fasetirana prevleka	3.810	38.524
manjši most	11.900	115.882
večji most	41.650	440.000

obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Vstopi:

1. BARTOL ANDREJA, previja-
nje, 11. 5. 1987
2. RASTODER BAJRAMKA, tka-
nje tkanin, 18. 5. 1987
3. KVEDER MARIJA, previjan-
je, 25. 5. 1987

Izstopi:

1. DELIČ KERIMA, tkanje tka-
nin, 14. 5. 1987, sporazumno
2. TROJANSEK BORIS, vzdrž.
strojev, 17. 5. 1987, v JLA
3. PELE MARJAN, obratni klju-
čavničar, 17. 5. 1987, v JLA
4. ADROVIČ HAJRUŠA, čiščenje
prostorov, 17. 5. 1987, sporazumno
5. BURJA KAROLINA, previja-
nje, 24. 5. 1987, sporazumno
6. MISLEJ FRANC, barvanje pre-
je, 31. 5. 1987, upokojen

TOZD KONFEKCIJA

Vstopi:

1. PETKOVIČ ZVONKO, trans-
portni del. v konfek., 6. 5. 1987
2. HRIBAR BRANKO, ključavnič.
v kov. konstr., 21. 5. 1987
3. JOGER DAVORIN, del. v ce-
rad. oddelku, 25. 5. 1987

Izstopi:

1. BARLE ANA, del. v konfekciji,
8. 5. 1987, upokojena
2. KAVČIČ ERNA, del. v konfek-
ciji, 10. 5. 1987, sporazumno
3. KOROŠEC SLAVKA, šivilja,
14. 5. 1987, upokojena
4. OCEPEK ZORAN, del. na priprav.
ogrodij, 15. 5. 1987, sporazumno
5. RODE IVAN, del. na priprav.
ogrodij, 19. 5. 1987, v JLA
6. LAJTMAN ROBERT, del. v ce-
rad. oddelku, 28. 5. 1987, spora-
zumno

DSSS:

Vstopi:

1. HRIBAR HELENA, prevajalec
in knjižničar, 4. 5. 1987, priprav-
nica

Izstopov ni bilo!

TOZD MALOPRODAJA, TOZD RESTAVRACIJA IN POČITNIŠKI DOMGVI:

Sprememb ni bilo!

OSEBNI DOHODKI V APRILU 1987

Poročilo o osebnih dohodkih vsebuje gibanje OD, dosežene najnižje in najvišje OD, izračun povprečnih OD po TOZD, DSSS in DO za dejansko število opravljenih ur med 160 in 200 urami ob dejanskem doseganju delovnih rezultatov in dejanski ocenjenosti del in nalog. Prav tako so v poročilu zajeti tudi osebni dohodki pripravnikov in nadomestila OD do 30 dni (metodologija izdelave RAD obr.). Če prikazanemu številu delavcev dodamo še zaposlene z manj kot 160 in več kot 200 opravljenimi urami ter zaposlene brez obračuna OD (nadomestila nad 30 dni) dobimo skupno število vseh delavcev, ki so prejeli OD oz. nadomestilo.

Razred	TOZD Proizv.	TOZD Malopr.	TOZD Restav.	TOZD Konfetc.	DSSS	Skupaj
do 120.000	14			11		25
120.000—150.000	101	1	2	89	1	194
150.000—180.000	187	4	2	93	15	301
180.000—210.000	134	13	6	33	17	203
210.000—240.000	56	5	7	15	13	96
240.000—270.000	26	1		15	16	58
270.000—300.000	18		1	3	13	35
300.000—330.000	1	1		5	10	17
330.000—360.000	5				10	15
360.000—390.000		1		5	7	13
390.000—420.000	1		1	1		3
420.000—450.000	1				2	3
450.000—480.000					2	2
480.000—510.000				1		1
nad 510.000					1	1
Zaposleni s 160 do 200 urami	544	26	19	271	107	967
Zaposleni z manj kot 160 urami	26	1	1	21	5	54
Zaposleni z več kot 200 urami	1			2		3
Zaposleni brez obračuna OD	21	1		9	2	33
Skupaj število zaposlenih	592	28	20	303	114	1.057
Najnižji OD	109.909	144.412	143.253	88.282	149.371	88.282
Najvišji OD	445.171	388.665	399.390	493.443	551.873	551.873
Povprečni OD	182.256	206.854	212.549	175.425	263.942	190.637

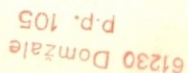
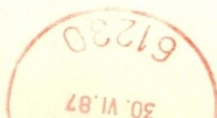
Vrednost točke je v aprilu znašala v brutto vrednosti 1,10 din. Najnižji OD v višini 88.282 din je prejela pripravnica s 70-odstotno vrednostjo sestavljenosti del in nalog in brez gibljivega dela OD.

BOLNIŠKI IZOSTANKI V APRILU 1987

TOZD	Štev. zaposl.	Bolezen v %	Poškodba na delu v %	Poškodba na poti v %	Pošk. izven dela v %	Nega druž. člana v %	Spremistvo v %	Red. in pod. por. dop. v %	Skupaj v %	Izpadle ure
Proizvod. izdelkov iz sint. vlaken	587	2,94	0,35	0,18	0,38	0,61	0,08	3,32	7,86	8.464
Maloprodaja	28	4,36	—	—	—	—	—	—	4,36	222
Restavracija										
in poč. domovi	20	2,31	—	—	—	—	—	—	2,31	84
Konfekcija	221	3,77	—	—	0,32	0,59	0,10	0,91	5,69	2.306
Konfekcija — obrat Mokronog	77	7,74	0,28	—	—	0,17	0,17	4,12	12,48	1.768
DSSS	110	2,60	—	—	0,75	0,28	0,04	3,21	6,88	1.389

Povprečni izostanki za celotno podjetje:
Zaposlenih delavcev 1043
Izostanki zaradi bolezni 3,46 %
Izostanki zaradi poškodbe
na delu 0,21 %
Izostanki zaradi poškodbe
na poti 0,10 %
Izostanki zaradi poškodbe
izven dela 0,36 %
Izostanki zaradi nege 0,51 %
Izostanki zaradi spremstva 0,08 %
Izostanki zaradi porod.
in pod. porod. dopusta 2,70 %
SKUPAJ: 7,42 %

Izdaja v 1650 izvodih DO INDUPLATI Jarše r.o. Uredniški svet: Lada LAVRIČ, odgovorni urednik, Hilda FRELIH, Gordana GARDAŠEVIČ, Katja KHAM, Vida KOZELJ, Maks LAVRINC, Marjan MALI in Franci VELEPEC. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oprežjen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421—1/72 od 8. 4. 1974).

61230 DOMZALE
KOLDOVORKA UL. 6
DU - 082 * MAT * KNJ * DOMZALE